

num, & tetigit eum, dicens: Volo, munda-
re, & statim discessit ab eo lepra, & mun-
datus est. Et præcepit ei, ut iret, & osten-
deret se Sacerdoti, & offerret munus, quod
præcepit Moyses in testimonium illis. Matth.
8. vers. 1... 4. Marc. 1. vers. 40. 45. Luc. 5.
vers. 12... 14.

*I. C. redit Capharnaum, ubi à Centu-
rione gentili pro servo paralytico
rogatus, rogantis fidem lau-
dat, & servum absen-
tem verbo sanat.*

LVII. Cum introisset Capharnaum, accessit ad
eum Centurio, rogans pro puero suo Para-
lytico, cumque Iesus ad eum se iturum, pue-
rumque curaturum dixisset, respondit Cen-
turio: Domine, non sum dignus, ut intres
sub tectum meum, sed tantum dic verbo,
& sanabitur puer meus. Quo audito, Iesus
miratus est, & conversus sequentibus, se tur-
bis dixit: se necdum in Israël tantam fidem
invenisse. Et dixit Centurioni, Vade, & sicut
credidisti, fiat tibi. Et sanatus est puer in
illa hora. Matth. vers. 5... 13. Luc. 7. vers.
1... 10.

*I. C. Naim urbem appropinquans, ado-
lescentem viduæ filium mortuum ad
vitam revocat.*

LVIII. Deinceps ibat in civitatem, quæ vocatur
Naim: & ibant cum eo discipuli ejus, &
turba copiosa. Cum autem appropinquaret
portæ civitatis, ecce defunctus efferebatur
ad sepulturam filius unicus matris suæ, &
hæc vidua erat, & turba civitatis multa cum
illa: quam cum vidisset Dominus, miseri-
cordia motus super eam, dixit illi, Noli
flore: & accessit, & tetigit loculum (hi au-
tem qui portabant steterunt) & ait, Ado-
lescens tibi dico surge. Et resedit, qui erat
mortuus, & cepit loqui, & dedit illum
(Iesus) matri suæ. Luc. 7. vers. 11... 15.

*Ad Iesum Christum duo discipuli à Ioanne
in carcere detento mittuntur, peti-
turi, an ipse esset, qui ventu-
rus erat.*

LIX. Ioannes cum audisset, in vinculis, opera
Christi, mittens duos de discipulis suis, ait
illi: Tu es qui venturus es, an alium ex-
pectamus? In ipsa autem hora multos cura-
vit (Iesus) à languoribus suis, & plagis,
& spiritibus malis, & cæcis multis donavit
visum. Et respondens dixit illis: Euntes re-
nuntiate Ioanni, quæ audistis & vidistis.
Cæci vident, claudi ambulant, leprosi mun-
dantur, surdi audiunt, mortui resurgunt,
pauperes evangelizantur. Et beatus est, qui
non fuerit scandalizatus in me. Et cum dis-
cessissent discipuli Joannis, præclarum dat
(Iesus) de Joanne testimonium, Judæosque
increpat, qui nec Joannis poenitentiam agen-
tis, & in deserto prædicantis: nec Jesu-Chri-
sti, inter Publicanos & peccatores (ut illos
ad justitiam revocet) manducantis, vitam
probarent: Judæosque comparat pueris in
foro sedentibus, & qui æqualibus dicunt:

Cecinimus vobis, & non saltastis, lamentavi-
mus, & non planxistis: & tandem in civita-
tes impenitentes invehitur. Matth. 11. vers.
2... 24. Luc. 7. vers. 8. 35. & c. 10. vers. 13. 15.

*I. C. à Simone Phariseo ad cenam voca-
tus, dum mensæ accumbit, mulieri
peccatrici, & poenitenti pecca-
ta remittit.*

Rogabat illum (Jesum) quidam (Simon) LX,
de Phariseis, ut manducaret cum illo. Et
ingressus domum Pharisei discubuit. Et ecce
mulier, quæ erat in civitate peccatrix, ut
cognovit quod accubisset in domo Pharisei,
attulit alabastrum unguenti, & stans retro
secus pedes ejus, lacrymis cepit rigare pe-
des ejus, & capillis suis tergebat, & oscu-
labatur pedes ejus, & unguento ungebat. Si-
monique Phariseo, quod peccatrix esset hæc
mulier, murmuranti, proponit Iesus para-
bolam de duobus debitoribus, quibus unde
redderent non habentibus, fœnerator omnia
five plus five minus deberent, condonat,
proptereaque dixit Iesus de illa peccatrice:
Remittuntur ei peccata multa, quoniam dile-
xit multum. Dixitque mulieri, Remittun-
tur tibi peccata; Fides tua te salvam fecit,
vade in pace. Luc. 7. vers. 36... 50.

*I. C. venit ad domum (Capharnaï) ho-
minemque dæmoniacum cæcum, &
mutum, à dæmone liberat, vi-
dentemque & loquentem
reddit.*

Et veniunt ad domum, & convenit turba, LXI,
ita ut non possent manducare: & oblatus est
ei dæmonium habens, cæcus, & mutus: &
curavit eum, ita ut loqueretur, & videret.
Scribisque, & Phariseis dicentibus illum non
ejicere dæmones, nisi in Principe dæmonio-
rum, respondet Iesus, Non à Satana Satana-
nam ejici, Sed inferiorem à fortiori expelli:
seque in digito Dei ejicere dæmones, ideo-
que jam regnum Dei in eos pervenisse. Et
iterum cum Scribæ, & Pharisei signum pe-
terent, non dedit, nisi signum Jonæ Prophe-
tæ, qui ut fuerat in ventre ceti tribus die-
bus, & tribus noctibus, sic & aliquando erit
filius in corde terræ tribus diebus, & tribus
noctibus. Matth. 12. vers. 22... 40. Marc. 3.
vers. 22... 27. Luc. 11. vers. 14... 30.

Jesus postea in Judæos acerrimè invehit LXII,
tur, qui in malum bona sua opera interpre-
tarentur, dicerentque ipsum Jesum habere
Spiritus immundum. Et id blasphemiam
esse, & peccatum in Spiritum sanctum.
Quod cum alia omnia peccata remittan-
tur, etiam quæ contra Filium hominis,
quæ autem contra Spiritum sanctum ea
non remitti neque in hoc sæculo, neque
in futuro. Ex Matth. 12. vers. 31. 33. Marc.
3. vers. 28. Luc. 12. vers. 10. ideoque Nini-
vitas & Reginam Saba insurrecturos die Ju-
dicii contra ipsos Judæos, qui nec ad poe-
nitentiam converti, nec ad Christi doctrinam
& legem adduci vellent, Ex Matth. 12. vers.
41. 42. Luc. 11. vers. 31. 32. Factum est au-
tem dum hæc diceret, extollens vocem mul-
lier